

4771 Den Beh. af Lovforsl. indeh. Best. ang. Afdødes Begravelse. 4772

gjorde den Bemærkning, at det kunde være tvivlsomt, om det var rigtigt at overlade Jordmoderen at foretage Eigsyn over dødsfødte Børn. Jeg indrømmer, at der kan tænkes Tilfælde af Forbrydelse, hvor Jordmoderen er med i Complottet, og hvor det saaledes kunde have sine Bausfeligheder at overlade Jordmoderen dette Eigsyn; men jeg troer dog, at det ved nærmere Overveelse vil findes, at disse Tilfælde, hvor der forekommer Eigsyn over dødsfødte Børn, i Almindelighed ere af den Beskaffenhed, at det kan være Tvivl underkastet, om man bør forandre den Bestemmelse, der nu gjælder, at Jordmoderen kan foretage dette Eigsyn. Da det ærede Medlem imidlertid har bragt dette Spørgsmaal paa Bane, skal jeg ogsaa sørge for, at det bliver taget under Overveelse i Udvalget inden 3die Behandling.

Sagd: Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bonløffe) synes at have opfattet Sagen rigtig, idet det af den ærede Ordførers Ord lod til, at det ærede Udvalg er ugunstig stemt mod de Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille; men det er virkelig min oprigtige Mening, at jeg bevidner Udvalget en Tak for det Arbejde, det har foretaget os. Først og forrest det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds, skal jeg med Hensyn til en Bemærkning, han gjorde til de af mig stillede Underændringsforslag, tillade mig at ytre, at, naar han ikke fandt, at det var rigtigt, at Eigsynsmændene bleve tagne i Ed, saa veed jeg dog ikke, hvorfor det ikke skulde være ligesaa rigtigt at gjøre det i dette Tilfælde som i andre, saasom med Hensyn til Båndsynsmænd, Høgsynsmænd eller Eignende, der udnævnes i ganske verdslige Anliggender. Her er dog en Forretning, som ikke er af saa ringe Betydning, da det netop gjælder om Tilfælde, hvor maaskee Menneskers Liv eller Død afhænger af vedkommende Eigsynsmænds Attest. Den ærede Ordfører gjen-nemgik de forskjellige Ændringer, jeg har tilladt mig at fremkomme med, men jeg kan dog ikke fravige den Mening, jeg har udtalt

med Hensyn til § 1, at det ikke vilde være rigtigt, at det Punkt bliver ubeladt, at Eiget om Vinteren ikke maa udsættes for en for Levende utaalelig Kuldegrad. Det kan gjerne være muligt, at det kunde have været udtrykt mere bestemt, f. Ex., at Thermometret kunde tages til Hjælp; men det kunde neppe være rigtigt at sætte dette ind i en Lov, der ogsaa skal gjælde for Menigmand. Hvad § 2 angaaer, da forekommer det mig, at den ærede Ordfører syntes, at den Detail, som Udvalgets Paragraph indeholder, vilde være at foretrække for den mere korte Udtryksmaade, jeg har tilladt mig at foreslaae. Jeg kan dog ikke forstaae, at det kan være rigtigt, naar der staaer: Hvor flere Læge, hvoe paa eet Sted, foretages Eigsynet i Reglen af den Læge, som har behandlet den Afdøde i hans sidste Sygdom; thi det maa dog være overladt til vedkommende Familie at bestemme, hvilken Læge de ville benytte til Eigsyn; at Familien naturligtviis benytter den Læge, der har behandlet den Afdøde, følger af sig selv, og derfor behøver det ikke at staae i Loven. Det Samme er Tilfældet med det næste Punkt, hvor der staaer: Det skal dog staae den Afdødes Efterladte eller andre rette Vedkommende frit for at lade Eigsynet foretage af en anden Læge. Ja, vist staaer det dem frit for, men saa behøver det jo ikke at staae i Loven (En Stemme: Ikke det?); nei, jeg mener, at det ikke behøver at staae i Loven; thi i det Tilfælde, at en eller anden Forbrydelse var tilstede, er jo Politimesteren ligesuldt berettiget til at skride ind. Jeg finder overhovedet, at det første Stykke af § 2 er saa omstændeligt og saa detailleret, at man meget godt kunde indskrænke det, og det endog i en meget betydelig Grad. Den ærede Ordfører fandt ogsaa, at det var rigtigt at bibeholde Udvalgets Forslag med Hensyn til Attestens Affattelse. Naar Attesten for det Første besvarer de Spørgsmaal, der skulle besvares, og den saa bagefter slutter med en skriftlig Erklæring om, at Vedkommende have synet Eiget og fundet, at sikkre og utvivlsomme Tegns paa Døden ere tilstede, og hvilke disse